

Geloof berust op het woord van God

Geloof is de zekerheid, dat iets wat God in Zijn woord gezegd heeft, absoluut waar is en dat Hij overeenkomstig Zijn Woord handelen zal. Die zekerheid, dat vaste vertrouwen- dat is geloof. Vermoedens zijn in het geloofsleven misplaatst, want zij hebben met geloof totaal niets van doen. Geloof berust op het Woord van God, niet op vermoedens, onverschillig of zij sterk of zwak zijn. Wij hebben te maken met het geschreven Woord, niet met onszelf en ook niet met onze vermoedens en indrukken. Evenmin mag er gerekend worden met waarschijnlijkheden. Veel mensen zijn pas dan bereid te “geloven” wanneer de dingen hun mogelijk lijken. De actieradius van het geloof begint daar waar de waarschijnlijkheid ophoudt en er niets meer gezien en gevoeld wordt. Veel kinderen van God zijn ontmoedigd en klagen over hun gebrek aan geloof. Zij zeggen dat zij helemaal niet de indruk hebben dat datgene wat zij van God begeren, inderdaad zou kunnen gebeuren. Zij achten het zo onwaarschijnlijk en ze merken ook niets. Wij mogen het niet belangrijk vinden of het waarschijnlijk is of niet. Het gaat er enig en alleen om of God het in Zijn Woord heeft gezegd. En nu moet u zichzelf afvragen of u werkelijk in beginsel in het diepste van uw hart vertrouwt op wat God in Zijn Woord zegt en of u zich ernstig afvraagt of uw verlangens wel met Gods Woord in overeenstemming zijn.

Beproevingen voeden het geloof.

God heeft er plezier in het geloof van Zijn kinderen te versterken. Ons geloof, dat aanvankelijk zwak is, wordt geleidelijk aan door het gebruik steeds sterker. Daarom is het goed de geduldbeproevingen en teleurstellingen die aan de overwinning **voorafgaan**, gewillig als Gods middel tot geloofsversterking uit Zijn hand aan te nemen. En daarom zeg ik ook heel bewust: **Beproevingen, hindernissen, moeilijkheden** en soms ook **nederlagen** zijn voedsel voor het geloof. Ik krijg veel brieven van kinderen van God waarin staat >> Geliefde broeder, ik schrijf u omdat ik zo'n zwak geloof heb <<. Als wij God bidden ons geloof te versterken, moeten wij ook bereid zijn het middel dat tot versterking ervan dient, uit Zijn hand aan te nemen. Wij moeten Hem toestaan ons door beproevingen, verliezen en moeilijkheden op te voeden. Door beproevingen wordt het geloof geoefend en steeds sterker ontwikkeld. Toen ik God begon toe te staan op die wijze in mijn leven werkzaam te zijn, deed ik dat in vertrouwen op Hem. Ik vertrouwde eenvoudig op Hem en op Zijn beloften die ik in het zesde hoofdstuk van het Mattheus evangelie vond. Leest u Mattheus 6:25-34 eens aandachtig na. Ik geloofde het Woord, rustte erin en liet het werkelijkheid worden. Zo hield ik God aan Zijn woord. Verwacht niet dat u onmiddellijk met een sterk geloof wordt uitgerust. Ik hecht er weinig waarde aan als iemand zich onmiddellijk in grote geloofsoefeningen en ondernemingen stort. Het beetje geloof dat ik heb, kreeg ik niet in een keer. In de brieven die ik krijg worden mij steeds weer veel vragen gesteld. De schrijvers ervan willen weten hoe hun geloof kan worden versterkt. Sommigen zeggen >> De gave van geloof zoals George die heeft, heb ik nooit ontvangen <<. Dat is een vergissing, een grote vergissing zelfs, want deze uitlating bevat geen greintje waarheid. Mijn geloof is namelijk hetzelfde als alle kinderen van God ooit hebben gehad, hetzelfde als Simon Petrus had en dat alle christenen ontvangen kunnen. Zo is mijn geloof uw geloof. Maar doordat het sterker ontwikkeld is, kan het zijn dat er bij mij meer geloof aanwezig is. Maar uw geloof is precies hetzelfde dat ook ik uitoefen, alleen wat betreft de mate ervan kan er verschil zijn. Nu, geliefde broeders en zusters, begint met in kleine dingen te geloven. Maar vergewist u er wel in de stilte zorgvuldig van of datgene waar u gelovig om vraagt in overeenstemming is met de in Gods Woord gegeven beloften.

George Muller [1805-1898] vader der weeskinderen.